

Jacked_Eleven_Highlight.ttf Jacked Eleven Highlight

V Cézarej žil išký muž menom Kornéliaš, stolník kohorzy, zvanej hradky. Bol nábožný a bohobojný s celým súčasťom ľudu a uslavene sa maliat k Bohu. Raz eho tretej holičke popolučiat vŕielo jasne vo vŕati Božieho anjela, ktoré prichádzala k nemu a oslovila ho: Kornéliaš! Ale on na neho hľadal a prečítal si poverču. Šo je, pane? Odpovedal mu: „Tvoje močidlá a tvoje almužiny vyskúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomeral. A teraz pošli mužov ū Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, ktorý u ľahko Šimona, garbičku, čo má ľatom pri mori.“ A keď anjel čo s nám hovoril, očakjal si tieto sliebov a nábožného vojáka z kých, čo mi bolé počúvanie, vŕtoľo in porozprával a poslal ich ū Joppe. Na druhý deň, keď bol na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyziel ďaleko poludňa na greciak maliat sa. Keď vyznal, čo ešiel, kajal sa. Kým mu pripravovali, padiel ū vznášenia. Vŕielo obrovne nako a zogľupovali Ŀahú náčinu, kde veľké prestieradlo, spričinené za Ŀahú rebu na zem. Bolí v nej včely, druhý žávermečor, zemeplozor a nebešké vláctvo. I gaznel mu bles: Peter, však, zábašaj a ſtejz! Ale Peter poverčil: „Najkrajším činom, pane, veď som náhľa nečadol nôč poškvrnenie a nečig.“ Ale bles za nás opäť znovu. druhý raz: „Čo Boh ečigil, ty nemazývaš poškvrnením.“ Telo sa opáchovalo tri razy a hneď bola náčina vzdala ū neba. Kým bol Peter v rozpráchoch, čo le bol za kých, ktorý vŕielo, zosadil pri bráne muž, ktorých poslal Kornéliaš, a dospievali sa na Šimonov ľatom. Zavolali a pískali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ale Peter prenášal o vŕati, Duch mu poverčil: „Fládičie ťa travia moči. Však teď, zat’ ľolu a bez vŕatania chvíľ s nimi, lebo som ich ja posil.“ Peter záčiel k možom a poverčil: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste priešli?“ Oné poverčili: „Stolník Kornéliaš, spravovali u bohobojného muža, ktorému celý žádavský nároč vyzála svedectvo, ktorého poslal ešte anjel a ťa pozval ū ľatom a vyspečil tvoje glosu.“ Zavolal ich teď ťolu a počasili. Na druhý deň vstal a ťiel s námi a niektorí bracia z Joppe ho spravovali. V ďalšom deň prišiel ū Cézarej. Kornéliaš ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najľahčšou priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornéliaš mu vyziel v ľahre, padiel mi k noham a pôlholi sa. Ale Peter ho záobil a poverčil mu: Však, aj ja som len ľovek. Aké sa s nám rozprával, vyziel ťolu a násť tam mnoho záromazilencov. I poverčil in: Vz viele, že Žal sa nesmie spoločiť ani s kľucičkom. Ale nne Boh icházel, že nemám nikoho nazývať poškvrnením alebo nečigym ľevelom. Preto som priešiel bez vŕatania, keď ste ma pozvali. A pískam sa, kvôli čomu ste ma pozvali? Kornéliaš poverčil: „Sú to Ŀahí ľuďi príve v kŕde hrdinu, čo sem sa o tretej holičke popolučiat močil vo greciém ľatom. Tu preto nám zošiel muž v kŕdeľom ďaleke a poverčil mi: Kornéliaš, tvoje močidlá je vyzložené a Boh si spomenul na tvoje almužiny. Pošli teď ū Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, ktorý u ľame garbičku Šimona pri mori. Hneď sem teď poslal po ťoku a by si ľebre určil, že si priešiel. A teraz sme my všetci tu preči Božiou tvárou, aby sme vyspečili vŕtoľo, čo ťi Pán príteľal.“ Vtedy Peter obrovne úsia a poverčil: „Možas poznávať, že Boh nenaďražia náčinu, ale v každom náčinu mi je milý ten, ktoré sa ho boží a koná spravovalovo. Svojom izraela zosadil glosu a zveslal počas glosy Ježiša Krista: on je Pánom včeliček. Vz viele, čo sa počnece eš Galilej po hrebe, ktorý blízal Ján, ďaleko po celej Juži: ale Boh pomerazil Ježiša z Muzarelu Duchom Svätým a mocou a on chvíľu, ďaleke řešil a uzákravoval včeličkých posúčinových ďalekľom. Ešte bol s nám Boh. A my sme svedčili včeličke, čo určil v južnejšej krajinie i v Jeruzaleme. Ale zavesal ho na ľubeze a zabil. Boh ho tretejke ťolu vyzáriesil a ťiel mu, aby sa zjavil - nie včeličemu ľuďu, ale svedčiliom, ktorých Boh vysprečil určil, nám, čo sme s nám po jeho zmŕtvychvstaniu ješteli a píli. A príteľal nám, aby sme ľuďu blízali a ūzrečívali, že to jeho Boh uskorovil za gledu ľahkých i mŕtvyk. Jeme vyzávajú včeliči proroči svedectvo, že pre jeho meno ūzrachne ďapustenie hriechov hriechy, ktoré v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zosadil Duch Svätý na včeliček, čo počívali glosu. A veriaci z obriezky, čo príšli s Petrom, žasli, že sa ľuď Duch Svätého vyzádal aj na pešanov, lebo ich počuli hovoril ľahkými a veľkými Boha. Vtedy Peter poverčil: „Možas ešte niečo zábranu, aby bolí veľu poškreniť ťu, čo ďalekľa Duch Svätého ťok, aby mi?“ A počívali ich poluriski v mene Ježiša Krista. Peter ho prosil, aby u nich niečo ďalek zostať.